

/// Selv om temperaturen stiger foran brændeovnen, falder den i jorden. Vinteren er endelig kommet, og spirerne er gået i dvale. Måske er naturen ved at finde tilbage i den rigtige orden. Vinter før forår. Erantis før krokus. Tulipaner før iris.

TEGNING: GERT EJTON

Om at så et frø og vente

Helt galt er det gået med irissernes indre ur. 20 centimeter lange grønne stængler stod og tog mod frosten, der kom for en uges tid siden og væltede de årstidsforvirrede planter, som hverken hestemøg eller halm kunne redde.

Men irisserne er ikke alene. Overalt i bede og græsplæne har små grønne spirer brudt det beskyttende, nærende lag af jord. Tulipaner og krokus vokser om kap med vintergækker og erantis, der breder sig mellem nøddehegn og jasminbusk i vores gamle landbrugshave.

Men det er ikke kun haven, der er kommet i forårsstemning måneder for tidligt. Mine gummistøvler ramte den frosne jord hårdt, da jeg - lokket af en solskins-

stribе - gik på årets første omgang havearbejde. Det blev ikke til mere end et par muligvis forgæves forsøg på redningsaktioner med den førnævnte hjemmelavede gødning, inden jeg stillede støvler og forårsforførelser i kælderen og tændte op i brændeovnen, så jeg kunne sidde godt og varmt og skrive min klumme.

Herinde i varmen har jeg allerede fået afløb for noget af min forårskuller. Jeg har rengjort min ni år gamle computer til bunds, slettet tusindvis af cookies, gamle dokumenter, ligegyldige tv-serier i dårlig kvalitet, fotografier og lydclip.

For hvornår ville jeg nogensinde få brug for det Sebastian-medley, jeg klippede i radioundervisningen, eller rapporten om mediesprog, der gav et syvtal for otte år

siden? Sig feng shui, luk øjnene og tryk på "tøm papirkurven". Jeg synes allerede, at jeg føles lettere.

Lettere blev jeg også af forårsrengøringen af min krop, som blev udført over fem dage på grøntsagssaft og misosuppe. Det var samtidig med den, at dagene blev længere, og energien blev stærkere.

Selv om temperaturen stiger foran brændeovnen, falder den i jorden. Vinteren er endelig kommet, og spirerne er gået i dvale. Måske er naturen ved at finde tilbage i den rigtige orden. Vinter før forår. Erantis før krokus. Tulipaner før iris.

Selv om rastløsheden og længslen efter foråret glimtvis melder sig, er der noget rart og roligt over naturens langsomme-

lighed. At det tager et par årstider, før de 200 blomsterløg, jeg lagde i oktober, er klar til at farve haven gul, rød, lilla, orange og hvid.

Og mens jeg venter på resultatet af oktoberens arbejde, er der en brændeovn, der skal fodres med træ, og nye frø, der kan sås. Det sidste har jeg netop gjort ved at betale depositummet til en yogalæreruddannelse hos en kvinde med funklende øjne og turban.

Med jævnlig tilførelse af energi, opmærksomhed og tålmodighed er det en blomst, der springer ud om godt et års tid. Hvilken form og farve, den tager, kan kun tiden vise.

Men nu har jeg sået frøet.